

WEEKBLAD
PEP
Nr. 20
20 mei 1967
35 ct.
BLAKE EN
MORTIMER
in
HET RAADSEL
VAN ATLANTIS



DEZE WEEK

Alfredo di Stefano springt hoog boven zijn tegenstanders uit. Dat deed hij in alle wedstrijden voor zijn Real Madrid, de ploeg die zesmaal de Europa-Cup voor landskampioenen veroverde. Wie er nog meer met kop en schouders boven de middelmaat uitstaken, kom je te weten op pagina 10, 11 en 12, waar de hoogtepunten van 12 jaar Europa-Cup nog eens de revue passeren.



OPpeppers



Een jockey in Puerto Rico bereed onlangs zijn 350ste paard in een wedstrijd. Daarmee besloot hij zijn tienjarige loopbaan als jockey en verloor tevens zijn 350ste wedstrijd. . .



Acht Portugezen zijn elk veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar. De mannen hadden namelijk ongeveer duizend ezels geslacht en het vlees verkocht als kalfsvlees. . .



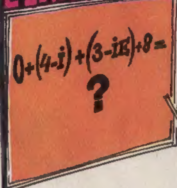
Een Amerikaanse soldaat zat in een Duitse trein zwijgend de hele reis kauwgom te kauwen. Een oud dametje tegenover hem boog zich op een gegeven moment naar voren en zei tegen de soldaat: „Ik vind 't erg aardig van u om mij zoveel te vertellen, maar ik ben helaas stokdoof. . ."



Een Parijzenaar, aangeklaagd wegens openbare dronkenschap, had zijn advocaat meegenomen toen zijn zaak voorkwam. „Hoe wist de agent dat mijn cliënt dronken was? Dat hij op handen en voeten over het asfalt kroop, is geen bewijs!" aldus de verdediger. „Nee," sprak de agent-getuige, „maar wèl dat hij probeerde de witte streep op te rollen en mee naar huis te nemen!"

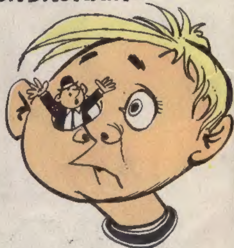
NOGAL WIEDES

LETTERSOM



Kun jij van dit rare sommetje een Nederlands woord maken?

UITDRUKKING



Welke uitdrukking staat hier getekend?





DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN



ROKKEN

De, ongetwijfeld, zeer jonge man H. Oort uit Ulft geef ik volkomen gelijk als hij schrijft dat korte rokken geen gezicht zijn. Het zijn korte rokken.
Berry Roosendaal uit Den Haag zou liever Pipo in PEP zien staan dan Batman. Weet je niet dat Pipo niemand anders dan de Nederlandse Bedman is?

T. K., Arnhem



BATMAN

Dat Batman in dat preutse Amerika zo in is, daarom hoeven hier in Nederland nog niet alle tijdschriften en zeker niet PEP verpruts te worden door die domme Batman. Alle mensen boven 13 jaar die Batman goed vinden, zijn dom.

J. W. Zwetsloot, Lisse

SLECHT

BLAM-WRAAH

Blam Wraah! Fantastisch! Pep had het niet beter kunnen schieten, dat ben ik volkomen eens met Carola Kersten in PEP nr. 11. En hoe weet Berry Roosendaal dat Batman zo slecht is? Want iets dat slecht is, lees je niet.

Rudie van Doorn, Amsterdam

Pep zou beter zijn als u die namaakvleermuis eruit laat vliegen. Batman is een Petman. En als Robin een wonderjongen is, laat hem dan maar eens proberen met hulp van Pep te verdwijnen.

Ferrie Weissglas, Den Haag



FOUT

Ik wil u op een fout wijzen die alle bladen gemaakt hebben en nu ook PEP in nr. 11. U schrijft dat „Don't you leave me" van Tee-Set een nummer is van Theo Kuppens, maar dat is bluf, want mijn broer heeft de lp „The Blues Project", die veelal door negers wordt bezongen. Daar staat de originele Don't you leave me op en die is gemaakt door Dave van Ronk. Het is misschien wel leuk als het Hollandse tiener volk dit weet.

Bernhard v. Lingen, Den Haag



KARATE

Mijn dank voor uw allerAardigste karaté-artikel, vooral de resultaten van de training vervulden me met diep respect. Het is voor de drommel geen kleinigheid om de vijfde nekwervel van een man als de heer J. Bluming tijdens een „studiegevecht" te breken. Persoonlijk zou ik de tegenstander van de heer J. Bluming op één lijn willen stellen met Sensei Masutatsu Oyama (De Man Met De Goddelijke Handen).

H. van der Zon, Amsterdam

Ik meen te moeten protesteren tegen het stukje over Jon Bluming! De persoon die dit geschreven heeft, heeft geen benul van karaté. Doorslaan van hout en dakpannen heeft niets met karaté te maken. Als u dan toch wat over karaté wilt schrijven, dan liever iets over de Japanners Futji en Kono, die in Nederland het echte karaté introduceren. Dat zij werkelijk goed zijn, blijkt wel uit het feit dat zij beiden als scheidsrechter bij de Nederlandse karatékampioenschappen benoemd werden en dat hun leerlingen in het eindklassement de eerste drie plaatsen bezetten.

H. de V., Aalsmeer

Dan willen we ook nog weleens kampioenschappen zien waar Bluming scheidsrechter is!



THIJS POSTMA

Mijn complimenten voor de vliegtuigfoto's uit PEP nr. 10. Maar op het hek van de basis Soesterberg staat met grote letters: „verboden te fotograferen" en nu vraag ik me af hoe Thijs Postma nu aan die foto's komt.

Pascal Mulder, Utrecht

Soms maakt de luchtmacht een uitzondering voor journalisten.

Thijs Postma schreef over de Antonov-An-12 Cat die de Tupolev Tu-104 tijdelijk vervangt. Maar An-12 Cat is fout en moet zijn An-12 Cub. Cat is de codenaam van de Navo voor de Antonov An-10.

Ray Joenoes, Zwijndrecht

Je hebt gelijk.



FLIPPIE FLINK









PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 35 cent per week of ƒ 4.55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. **Losse nummers** 45 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729788. **Girobetaling:** indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. **Attentie:** zonder schriftelijke toestemming van de uitgeefster is het verboden dit blad op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.

OPLOSSINGEN
LETTERSOM: *O + VER + DR + ACHT = Overdracht.*
UITDRUKKING: *Iemand in het oog hebben.*

EEN AVONTUUR VAN ROODBAARD

TEKST: J.M. CHARLIER TEKENINGEN: V. HUBINON



Het Franse schip dat de opdracht heeft Omar el Hadj aan de regering over te leveren, zet een wilde jacht in langs de Griekse kust. De bemanning weet niet dat Omar hen in een valstrik wil lokken. De list lukt!

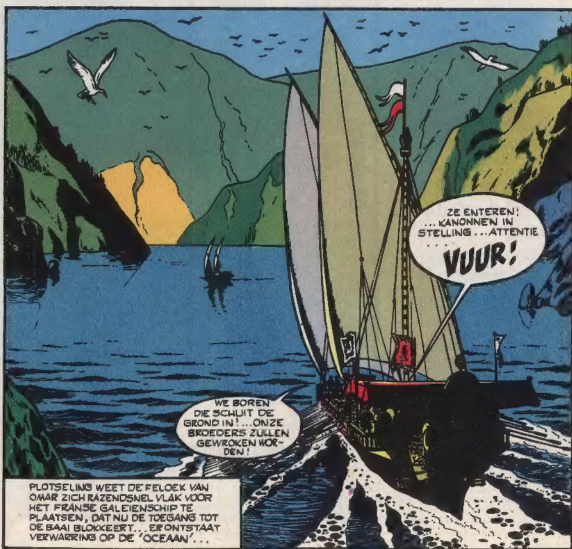






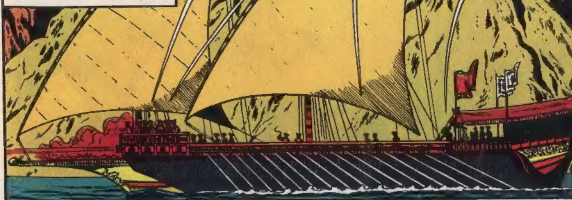








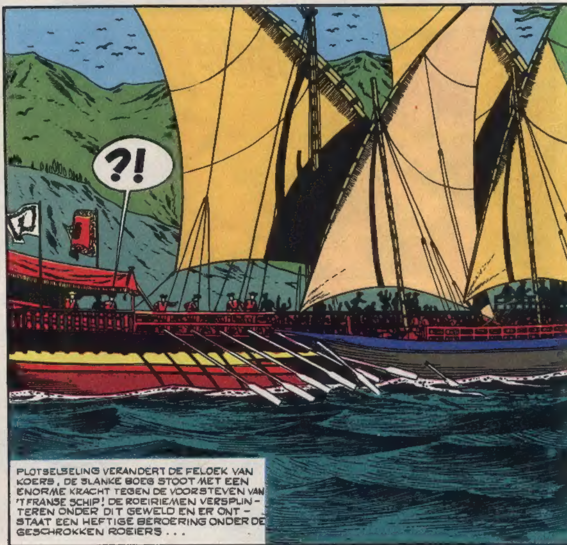
MUITERIJ OP DE OCEAAN

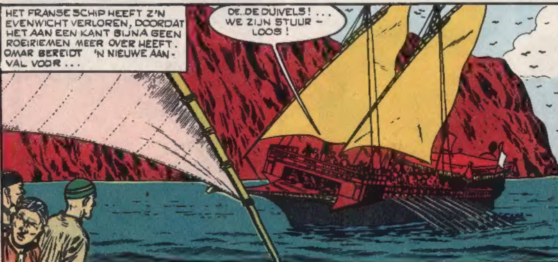












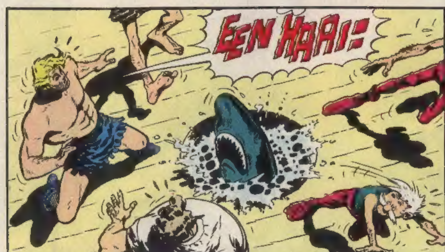


WORDT VERVOLGD

de gevangen Prinses



















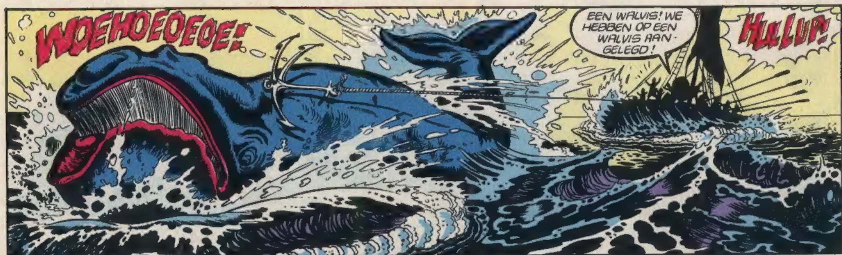
een nieuw verhaal van

ROBBER EN BAAS BIJL

tekeningen: UDERZO - tekst: J.M.CHARLIER

De reis van Robber verloopt niet zonder moeilijkheden. De kapitein ontwerpt op een dag een bad voor de bemanning...



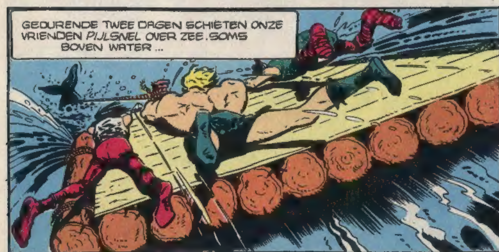






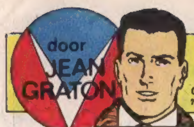








WORDT VERVOLGD



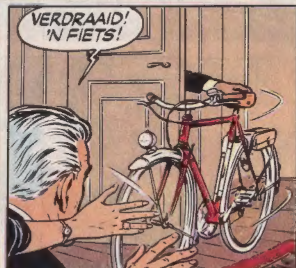
MICHEL VAILLANT DE

Omdat vader Vaillant zijn verjaardag helemaal vergeten was, zou volgens hem ook zijn vrouw er niet aan denken. Maar daarin vergist de 'oude' zich toch deerlijk, getuige hei feestdiner...























8STE MAN





















WORDT VERVOLGD

Donderdag 25 mei wordt in het Estadio da Luz in Lissabon de twaalfde finale gespeeld om de

EUROPA CUP





Voetbal is keihard. Eusebio wordt met handen en voeten de weg versperd (boven), op de onderste foto krijgt een speler in plaats van de bal op z'n hoofd een elleboog in z'n nek. Rechts: Slagveldpose van een acterende Realspeler...

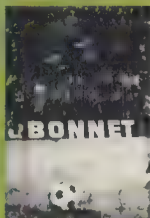
De geschiedenis van de Europa-Cup is de geschiedenis van het Zuideuropese voetbal. Real, Benfica, AC Milan en Internazionale werden winnaars van de Cup, die gemaakt schijnt te zijn om steeds dezelfde prijzenkasten te sieren. Tenzij de aanstaande 12de finale in Lissabon het tij doet keren: misschien komt de winnaar nu bij wijze van uitzondering eens niet uit een van de warme Middellandse-Zeelanden! Aanstaande donderdag weten we het.

In 1954 lanceerde het Franse sportblad L'Equipe het idee een aantal Europese topploegen een onderlinge competitie te laten uitvechten. En het jaar daarop streden zestien beroemde Europese clubs om de overwinning. Weer een jaar later, in 1956,



besloten de organisatoren in het vervolg alleen landskampioenen aan het toernooi te laten deelnemen. Het bleek een formule die insloeg als een bom! De geestdrift van clubs en publiek was schier grenzeloos, golven van enthousiasme of diepe verslagenheid rolden over tientallen velden en door honderdduizenden huiskamers. Denk maar even terug aan enkele maanden geleden, toen de heroïsche strijd van Ajax tegen Liverpool en de dramatische Dukla-overwinning op de mannen van Michels heel Nederland in beroering en aan de TV gekluisterd hielden! Toen is gebleken dat nuchtere Hollanders en Engelsen even licht in vuur en vlam te zetten zijn als de onstuimige zuiderlingen. Alleen: Spanjaarden, Portugezen en Italianen blijven meestal wat langer juichen. Omdat hun ploegen de finale doorgaans heel dicht benaderen. Omdat hun ploegen kampioen worden. Omdat zij op voetballers konden of kunnen rekenen als Di Stefano (topscorer in de Europese competitie met 49 goals), Puskas (meer dan 40 doelpunten), Eusebio (derde op de topscorerslijst), Santa Maria, Mazzola, Facchetti, Rivera, afijn, noem maar op. Stuk voor stuk spelers die kapitalen waard zijn, stuk voor stuk voetballers die door miljoenen op handen gedragen en toegejuicht worden. En zelfs een willekeurige Nederlander die nog nooit een voetbalwedstrijd heeft gezien, weet dat Inter uit Milaan komt, dat Eusebio bij Benfica hoort, dat Gento.... Francisco Gento! Dát voetbalwonder verdient een verhaal apart! Daarom: over naar de volgende pagina!











Costa Pereira is een doelman met wie iedere topploeg zich gelukkig zou prijzen. Jarenlang verdedigde hij het doel van Benfica met weergaloze moed en knap vakmanschap. Hij werd bejubeld, vereerd. Tot hij een even noodlottige als domme fout maakte, die zijn club de Europa-Cup kostte. In de 42ste minuut van de finale-1965 in het San-Sirostadion in Milaan gaf Inter-rechtsbuiten Jair een slappe, simpele schuiver op goal. Pereira knielde met een routinegebaar om de bal te vangen. Maar tot ontzetting van zijn ploegmakkers en van de duizenden op de tribunes glipte de door de regen spekgladde bal hem door de vingers. En tergend-langzaam rolde het leer over de doellijn. (foto's boven) Inter had de leiding genomen en zou die niet meer afstaan! Pereira, de gevierde keeper, had de Cup voor zijn land verspeeld. Hij zou nog zwaarder beproefd worden. Na rust bleef hij na een botsing met Facchetti gewond in de plassen liggen. Costa Pereira werd van het veld gedragen (rechts onder), spil Germano nam zijn plaats onder de lat in. Met tien man hield Benfica stand tegen de stormlopen van Inter, maar de blunder van Pereira bleek doorslaggevend: Benfica verloor met 0-1. Trainer Elek Schwartz (links onder) troostte zijn spelers.





EUROPA CUP



Gento... Wie hem niet kent, heeft nooit van voetballen gehoord. Bij geen van de talrijke wedstrijden in de voorronden, bij geen van de finales van Real Madrid liet hij verstek gaan. Hij heeft een record-aantal wedstrijden voor de EuropaCup gespeeld, dat wel geen speler na hem nog bereiken zal. Zesmaal droeg hij de Cup in triomf langs duizenden toeschouwers, hij overleefde zijn legendarische clubgenoten Di Stefano en Puskas, hij omspeelde achterhoedespelers die allang in het vergeetboek zijn geraakt. Maar Francisco Gento (34) heeft aan snelheid ingeboet, hij is de oude niet meer. Real Madrid is de oude niet meer. Ze werden dit jaar gewipt door Internazionale, zelfs good old Gento kon dat niet verhinderen. Hij is aan zijn afscheid toe, al valt er bij een voetbalgenie als Gento niets met zekerheid te zeggen...

GESCHIEDENIS EUROPA CUP

Hoogtepunt in elk Europa-Cupseizoen is uiteraard de finale. Naast de ruim een halve meter hoge beker verdient de winnende partij fabelachtig hoge premies. Elf eindwedstrijden liggen inmiddels opgeborgen in de kluis van de Cupgeschiedenis. Voor de PEP-lezers halen wij deze reeks als opfrissertje voor het geheugen even uit de schatkamer.

13 juni 1956 in Parijs: Real Madrid-Reims 4-3. Toeschouwers: 38.239. Scheidsrechter: Ellis (Engeland). Score: Leblond 0-1, Tremplin 0-2, Di Stefano 1-2, Rial 2-2, Hidalgo 2-3, Marquitos 3-3, Di Stefano 4-3.

30 mei 1957 in Madrid: Real Madrid-Fiorentina 2-0. Toeschouwers: 125.000. Scheidsrechter: Horn (Nederland). Score: Di Stefano (penalty) 1-0, Gento 2-0.

28 mei 1958 in Brussel: Real Madrid-AC Milan 3-2 (na verlenging). Toeschouwers: 67.000. Scheidsrechter: Alsten (België). Score: Schioffino 0-1, Di Stefano 1-1, Grillo 1-2, Rial 2-2, Gento 3-2 (17 minuten na verlenging).

3 juni 1959 in Stuttgart: Real Madrid-Reims 2-0. Toeschouwers: 80.000. Scheidsrechter: Dutch (W.-Duitsland). Score: Mateos 1-0, Di Stefano 2-0.

18 mei 1960 in Glasgow: Real Madrid-Eintracht Frankfurt 7-3. Toeschouwers: 135.000 (record). Scheidsrechter: Mowatt (Schotland). Score: Kress 0-1, Di Stefano 1-1 en 2-1, Puskas 3-1, 4-1, 5-1 en 6-1, Stein 6-2 en 6-3, Di Stefano 7-3.

31 mei 1961 in Bern: Benfica-Barcelona 3-2. Toeschouwers: 50.000. Scheidsrechter: Dienst (Zwitserland). Score: Kocsis 0-1, Aguas 1-1, Ramalets 2-1 (bal in eigen doel), Coluna 3-1, Szibor 3-2.

2 mei 1962 in Amsterdam: Benfica-Real Madrid 5-3. Toeschouwers: 68.000. Scheidsrechter: Horn (Nederland). Score: Puskas 0-1 en 0-2, Aguas 1-2, Cavem 2-2, Puskas 2-3, Coluna 3-3, Eusebio 4-3 (strafschop) en 5-3.

22 mei 1963 in Londen: AC Milan-Benfica 2-1. Toeschouwers: 51.000. Scheidsrechter Holland (Engeland). Score: Eusebio 0-1, Altafini 1-1 en 2-1.

27 mei 1964 in Wenen: Internazionale Milaan-Real Madrid 3-1. Toeschouwers: 72.000. Scheidsrechter: Stoll (Oostenrijk). Score: Mazzola 1-0, Milani 2-0, Felo 2-1, Mazzola 3-1.

27 mei 1965 in Milaan: Internazionale Milaan-Benfica 1-0. Toeschouwers: 85.000. Scheidsrechter: Dienst (Zwitserland). Score: Jair 1-0.

11 mei 1966 in Brussel: Real Madrid-Partizan Belgrado 2-1. Toeschouwers: 65.000. Scheidsrechter: Kreitlein (W.-Duitsland). Score: Vasovic 0-1, Serena 1-1, Amancio 2-1.

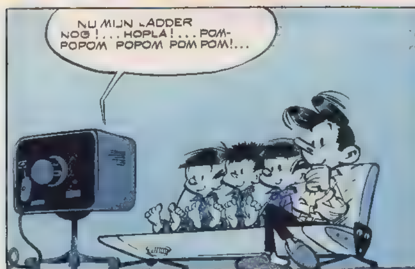


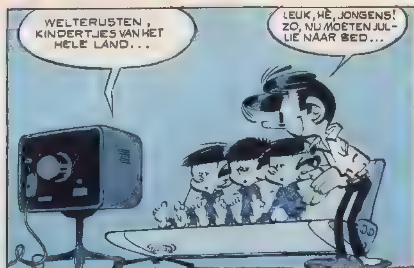
Vorig jaar nog speelde Partizan Belgrado een heroische finale tegen het koninklijke Madrid, dit jaar vertolken ze een bescheiden rol in de Zuidslavische eredivisie. Met andere woorden: Partizan is van topploeg gedegradeerd tot onbeduidende middenmoter. Buitenlandse clubs zagen bij die onvergetelijke eindstrijd in Brussel onbekend talent aan het werk, dat ze wel wilden kopen. En de Partizanen wilden dolgraag gekocht worden. Hun hooggeprezen clubliefde bleek toch niet opgewassen tegen de lokroep van klinkende Duitse, Belgische en Nederlandse munt. De uittocht begon met doelman Soskic, die voor een aanbod van FC Köln bezweek. Na hem zwaaiden Jusufi, Milanovic, Kovacevic, Galic, trainer Gecic en de ons welbekende Vasovic hun ploeg vaarwel. Voor Partizan een trieste nasleep van een magnifieke finale. Links: Het elftal anno 1966. Onder: De enige — door Vasovic gescoorde — goal tegen Real.





Ton en Tineke

















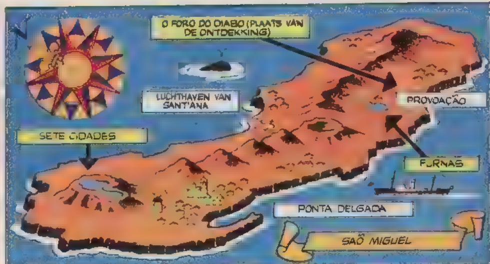
BLAKE EN MORTIMER IN

door E. P. JACOBS

HET RAADSEL

Professor Mortimer geniet van een welverdiende vakantie op de Azoren. Daar doet hij echter een ontdekking die het begin van een geweldig avontuur aankondigt.

SAN MIGUEL, EEN VAN DE BEROEMDE EILANDEN DIE TOT DE AZOREN BEHOREN, IS VOORAL BEKEND OM ZIJN HISTORISCHE STEDEN EN RUINES, DIE GETUIGEN VAN EEN GROOTS VERLEDEN EEN GEHEIMZINNIG VERLEDEN OOK... VOLGENS DE GROTE GRIEKSE FILOSOOF PLATO BEHOORDEN DE PRACHTIGE AZOREN EENS TOT *ATLANTIS*, DE VERZONKEN STAD...



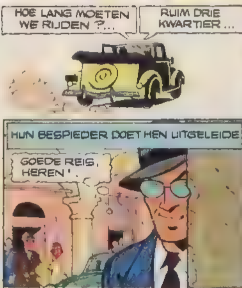
MORTIMER, DIE OP SAN MIGUEL ZIJN VAKANTIE DOORBRENGT, VERLOOCHENT ZIJN AARD NIET. HIJ KAN HET NIET LATEN DE GEHEIMZINNIGE PLAATSEN VAN 'T EILAND TE ONDERZOEKEN, EN IN DE VALLEI VAN FURNAS DOET HIJ 'N UITERST BELANGRIJKE ONTDEKKING. ZÓ BELANGRIJK, DAT HIJ 'N TELEGRAM NAAR ZIJN VRIEND, KAPITEIN FRANCIS BLAKE, VERZENDT MET HET VERZOEK *ONMIDDELLIJK* NAAR SAO MIGUEL TE KOMEN! NATUURLIJK AANVAARDT BLAKE DE UITNODIGING...

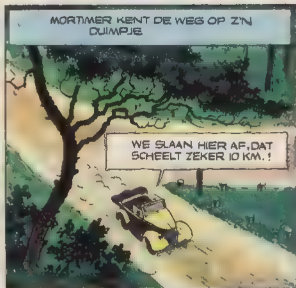














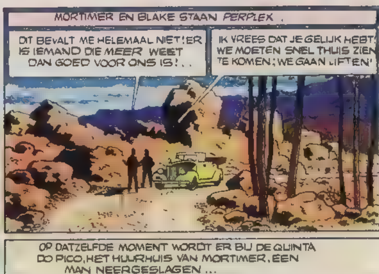




VAN ATLANTIS













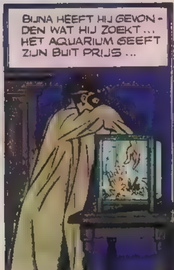




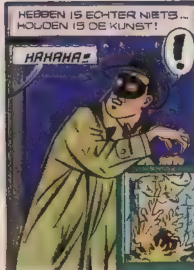












WORDT VERVOLGD









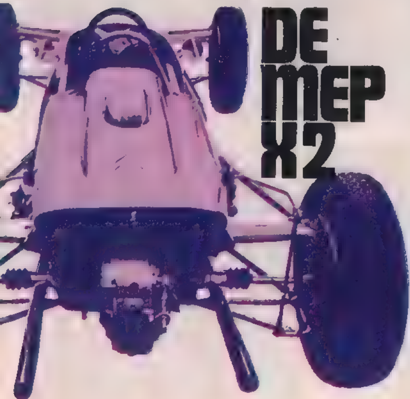


een leswagen voor jonge coureurs

Zondag 4 juni aanstaande wordt in Zandvoort de Grand Prix van Nederland verreden, een wedstrijd met formule-1-wagens die meetelt voor het wereldkampioenschap voor coureurs. Wie erheen gaat of wie thuis aan de televisie zit, krijgt een magnifiek schouwspel voorgeschoteld van brullende, razendsnelle racemonsters, die door beroemde kerels koelbloedig door de ontelbare bochten worden getrokken. Ze gaan snel, die ijskoude knulletjes in hun 'platvoerse' Coopers, Ferrari's, Porsches en andere beroemde merken. Toch krijgt de aandachtige beschouwer onwillekeurig de indruk dat die racerij zo moeilijk niet is. Surtees en collegae beheersen hun raceauto's kennelijk met een kinderlijk gemak; het heeft er veel van weg dat niet de beste coureur, maar de snelste auto met de overwinning gaat strijken. Maar daarin vergist de aandachtige toeschouwer zich toch deerlijk! Een eventuele tussenkomst van het gevreesde pechduiveltje buiten beschouwing gelaten, is het de rijvaardigheid van de coureur die een wagen als winnaar over de eindstreep drukt. Een rijvaardigheid die opgedaan werd in vele wedstrijden en proefritten met allerlei auto's, van ordinaire personenwagentjes tot de razendsnelle formule-1-auto's. Rijvaardigheid in dit verband betekent: talent, koelbloedigheid en vechtlust. Deze drie eigenschappen, gecombineerd met de gelegenheid om in snelle wagens te rijden, leveren altijd een uitmuntende racer op. De moeilijkheid bij de opvolging van de supersnellen is echter dat talent, koelbloedigheid en vechtlust bij vele jonge mensen voorkomen, maar dat de gelegenheid om in een snelle auto te rijden meestal ontbreekt. Dat is nu eenmaal een peperdure grap, die beslist niet iedereen zich veroorloven kan. Wat kost een snelle sportwagen? Al gauw f 20.000! Maar wat kost een racewagen? Al gauw f 70.000! Tussen die twee bedragen ligt een verschil waarvoor de meeste adspirant-racers terugschrikken! Waar nog bij komt dat het rijden in zelfs een supersnelle sportwagen nauwelijks vergeleken kan worden met het hanteren van een racewagen. Iedere drieste durfal die achter het stuur van zo'n monster zou kruipen, zou of de wagen niet van zijn plaats krijgen of banden, motor en versnellingsbak binnen de kortste keren in de prak rijden! Een Franse Citroënagent onderkende al deze obstakels op de weg naar raceroem en hij besloot daar wat aan te doen. De voor de hand liggende oplossing was natuurlijk een wagen bouwen die zowel wat prijs als wat snelheid betreft een ideale overstap zou vormen van sportwagen naar racewagen. Die gewiekste Fransman ging aan het passen en meten, goochelde met motoren, chassis en overbrenging en kwam tenslotte op de proppen met de MEP X2, een uiterlijk volwassen racewagen met een topsnelheid van 200 km/u, uitgerust met de versnellingsbak van de AMI-6 en de motor van de Panhard 24 CT sportcoupé. Echt een snelle auto voor gevorderden! Met een bijzonder aantrekkelijke extra-eigenschap: mocht de bezitter door verkeerd schakelen zijn krachtbron of door verkeerd rijden zijn auto beschadigen, dan kan hij bij iedere Citroëndealer terecht om tegen een normale prijs nieuwe onderdelen te betrekken. De MEP X2 kun je beschouwen als moeilijk huiswerk, waarmee je een benijdenswaardig diploma kunt halen: het diploma van de volwassen coureur. De MEP X2 is de juiste oplossing van een jarenoud probleem. En wat Zandvoort betreft: daar komen we in PEP 22 uitvoerig op terug! Met magnifieke foto's van de autohelden en een schat aan gegevens. Vrrrroem! Over twee weken de Grand Prix in Pep!

VOORNAAMSTE TECHNISCHE KENMEKKEN VAN DE MEP X2

Motor	*Panhard 24 CT - 2 cil. boxer, 848 cm³, 60 SAEpk bij 5750 tpm - compressie 8:1.*
Overbrenging	*Achterwielaandrijving - centraal geplaatste motor - 4 gesynchroniseerde versnellingen.*
Chassis	*Koud geprofileerde rechthoekige of vierkante buis - 4 onafhankelijk geveerde wielen - 4 veerarmen - schroefveren en afstelbare hydraulische telescoopschokbrekers - stabilisatorstangen aan vóór- en achterzijde, aan de achterzijde afstelbaar - benzinetank: 17,5 liter.*
Carrosserie	*Van geperst polyester.*
Besturing	*Symmetrische tandheugel en rondsel besturing Citroën Ami-6, gemonteerd in de lengte-as van de auto.*
Remmen	*4 schijfremmen, 2 aan de vóórzijde in de wielen, 2 aan de achterzijde bij de versnellingsbak.*
Afmetingen	*Wielbasis: 2,24 - spoorbreedte vóór: 1,232.*
Topsnelheid	*190 à 200 km/u.*
Verbruik	*8 à 9 liter per 100 km.*



DE MEP X2





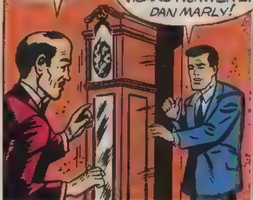


BATMAN EN ROBIN

ER IS MAAR ÉÉN MAN OP DE HELE WERELD DIE HET GROOTSTE GEHEIM ALLER TIJDEN KENT. SLECHTS ÉÉN MAN WEET, DAT BATMAN EN ROBIN DEZELFDEN ZIJN ALS BOB WAYNE EN DICK GRAYSON! DIE MAN IS ALFRED, BOBS TROUWE BUTLER. MAAR OP EEN DAG REALISEERT ALFRED ZICH DAT HIJ OPZETTELIJK EEN GEDEELTE VAN ZIJN GEHEIM HEEFT PRIJSGEGEVEN EN HIJ VOELT ZICH SCHULDIG AAN VERRAAD VAN ZIJN MEESTER! LEES HET VERHAAL OVER

HET GEHEIM VAN BATMANS BUTLER













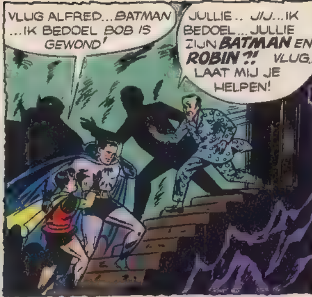




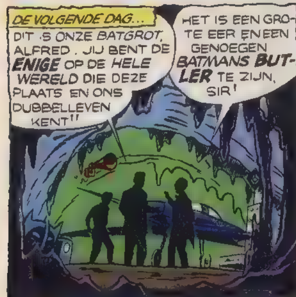




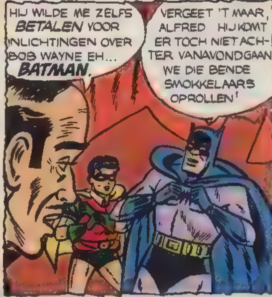

DE STEM LEEK UIT DE GROTE KLOK TE KOMEN...
ALFRED! KOM ..GAUW!
EEN DEUR?! EN EEN TRAP NAAR BENEDEN...MAAR WAT...


VLUG ALFRED...BATMAN ...IK BEDOEL BOB IS GEWOND!
JULLIE.. JIJ...IK BEDOEL...JULLIE ZIJN BATMAN EN ROBIN?! VLUG, LAAT MIJ JE HELPEN!


EVEN LATER... EEN VAN DE VERDACHTEN VAN DE HAVENDIEFSTALLEN GAF BATMAN EEN FLINKE KLAP OP ZIJN HOOFD ..OP DE TERUGWEG KON HIJ NIET MEER..
IK HEB ROBIN GEVRAAGD JOU TE ROEPEN, ALFRED ..IK WEET DAT WE JE KUNNEN VERTROUWEN!


DE VOLGENDE DAG...
DIT IS ONZE BATGROT, ALFRED . JIJ BENT DE ENIGE OP DE HELE WERELD DIE DEZE PLAATS EN ONS DUBBELLEVEN KENT!!
HET IS EEN GROTE EER EN EEN GENOEGEN BATMANS BUTLER TE ZIJN, SIR!


LATER, TOEN U MIJ RONDLEIDDE IN DE BATGROT, HERINNERDE IK MIJ PLOTSELING DIE NOYES..
DIT ZIJN ONZE BATKOSTUUMS.. DAAR ZUL JIJ VOOR MOETEN ZORGEN, ALFRED!
OCH,HEDEN .. DAT SCHIET ME OPEENS TE BINNEN! IK BEN BANG DAT IEMAND U VERDENKT, SIR . EEN ZEKERE NOYES..HIJ PROBEERDE MIJ UIT TE HOREN..


HIJ WILDE ME ZELFS BETALEN VOOR INLICHTINGEN OVER BOB WAYNE EH... BATMAN.
VERGEET 'T MAAR, ALFRED HIJ KOMT ER TOCH NIET ACHTER VANAVOND GAAN WE DIE BENDE SMOKKELAARS OPROLLEN!


MAAR HET LIET MIJ NIET MET RUST..
IK HOOP NIET DAT IK IETS VERKEERDS GEZEGD HEB TEGEN DIE NOYES...IK GELOOF HET NIET... MAAR IK VRAAG ME TOCH AF. IK WÉÉT HET NIET...


IK PROBEERDE HET VAN ME AF TE ZETTEN.
WAT EEN STOFNESTEN HIER! BATMAN HEEFT INDERDAAD EEN BUTLER NODIG DIE EEN OOGJE IN HET ZEIL HOUDT..

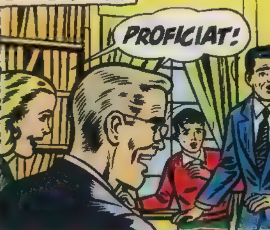

...MAAR DE VERANTWOORDING DRUKTE ZWAAR OP ME! IK HERINNER ME NOG GOED DIE AVOND VAN HET ONGELUK BIJ DE ELEKTRISCHE CENTRALE...
EEN VAN ONZE WAGENS IS TEGEN DE MAST OPGEREDEN...ALLES STAAT ONDER STROOM...WIJ KUNNEN DE BESTUURDER NIET UIT HET WRAK KRIJGEN...
ROBIN EN IK HEBBEN ONZE ISOLEERPAKKEN AL AANGETROKKEN TOEN WE OVER DIT ONGELUK HOORDEN ..KOM OP, ROBIN!


IK VOLGDE ALLES OP ONZE TRANSISTOR-RADIO..
VOORZICHTIG ROBIN... HIJ MAG GEEN METAAL AANRAKEN! WIKKEL HEM IN DEZE ISOLERENDE DEKEN!


EN JUIST TERWIJL HET BERICHT DOORKWAM VAN UW GESLAAGDE REDDING, GING DE BEL ..EN DAAR STONDEN EEN AANTAL VRIENDEN VAN U..
HET SPIJT MIJ, MAAR MIJNHEER WAYNE IS NIET THUIS
GEEFT NIET, WE WACHTEN WEL OP HEM.


HIJ IS VANDAAG JARIG ZIET U EN WE WILLEN HEM VERRASSEN!
WAT EEN ONAANGENAME VERRASSING! MIJN MEESTER EN JONGEHEER DICK KOMEN NATUURLIJK STRAKS DOOR DE GEHEIME DEUR NAAR BINNEN ..DAAR MOET IK IETS AAN DOEN!

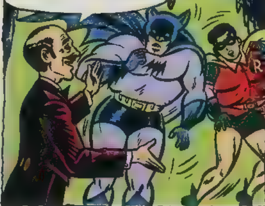

IK VERTELDE DE GASTEN DAT U IEDER OGENBLIK THUIS KON KOMEN EN STELDE VOOR UW KOMST IN HET DONKER AF TE WACHTEN, OM DE VERRASSING COMPLEET TE MAKEN
WAAROM IS HET HIER **DONKER**, DICK?
NU MOET IK GAUW DE GEHEIME DEUR WEER WEGWERKEN...

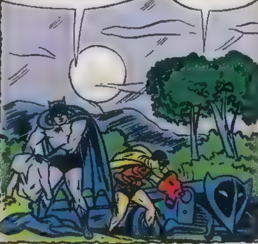

EN... NET OP TIJD!
PROFICIAT!

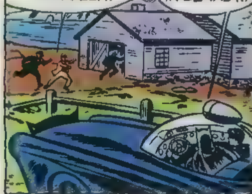

GEFELICITEERD BOB... WE ZATEN HIER OP JE TE WACHTEN.. MAAR WE HOORDEN JE HELEMAAL NIET BINNENKOMEN?


TOEN DE GASTEN WEG WAREN..
SNELLE REACTIE, ALFRED! PRIMA GEDAAN!
IK HOOP MAAR DAT IK DIE NOYES GEEN AANWIJZING GEGEVEN HEB... DAAR BEN IK NOG NIET GERUST OP!


IK WAS TROTS DEEL UIT TE MAKEN, HOEWEL ACHTER DE SCHERMEN, VAN HET DYNAMISCHE DUO EN PROBEERDE OOK MIJN STEENTJE BIJ TE DRAGEN...
AARDIG, DIE POPPEN... ZE LIJKEN SPREKEND! MAAR NU MOETEN WE GAAN.
WACHT EVEN! IK HEB EEN NIEUW KOSTUUM VOOR JULLIE ONTWORPEN!

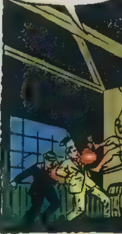

EN TOEN JULLIE ZE AAN HADDEN, VERTELDE IK...
DEZE KOSTUUMS ZIJN LUCHTDICHT! ALS JULLIE BIJVOORBEELD IN HET WATER VALLEN, DRUK JE OP EEN KNOPJE,'T PAK VULT ZICH MET GAS EN ... JULLIE DRIJVEN!
EH.. DAT IS **INGENIEUS** ALFRED!


PAS LATER MERKTE IK DAT ZE HELEMAAL NIET ZO ENTHOUSIAST WAREN...
IK WILDE ALFRED NIET ONNODIG KWETSEN, MAAR DEZE PAKKEN ZIJN TE ONHANDIG
WE DOEN GEWOON OF WE ZE **WEL** GEBRUIKEN!

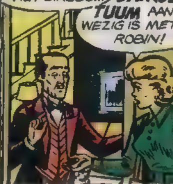

MAAR, BIJ DE RIVIER AANGEKOMEN...
KIJK; BATMAN EN ROBIN!! GAUW NAAR BINNEN... WE ZULLEN ZE WARM ONTHALEN!
ALS WE ZE ACHTERNA GAAN, LOPEN WE RECHT IN DE VAL !!!

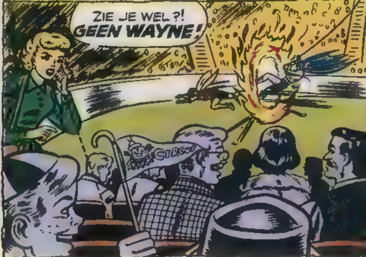


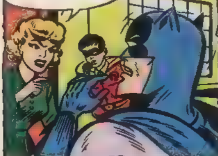
EN INDERDAAD..
HA!HA! BATMAN EN DAT JOCH WILDEN ZEKER VIA DE RIVIER HIER BINNENDRINGEN...
MAAR DE STROOM IS VEEL TE STERK!


EDOCH, DANKZIJ MIJN UITVINDING...
KIEKEBOE! DAAR ZIJN WE!
DAT WAS EEN LEUKE AFLEIDINGS-MANOEVRE, NIETWAAR? JULLIE ZIJN ER FIJN INGETUIND!


EN OFSCHOON HET **MIJN** SCHULD ZOU ZIJN WANNEER UW GEHEIM BEKEND ZOU WORDEN, BLEEF IK U HELPEN WAAR IK KON..
EEN LIEFDADIGHEIDSVOORSTELLING IN HET CIRCUS... BRAVO, SIR!
VICKY VALE ZAL ER OOK WEL ZIJN! DIE NIEUWSGIERIGE JOURNALISTE IS ER NOG STEEDS VAN OVERTUIGD DAT BOB **BATMAN** IS!


MAAR TOEN U EN ROBIN WEG WAREN...
HET SPIJT MIJ, JUFFROUW VALE, MAAR MENEER WAYNE IS NAAR HET CIRCUS...
HMM! DAT WEET IK! EN IK WIL WEDDEN DAT HIJ IN **BATKOSTUUM** AANWEZIG IS MET ROBIN!

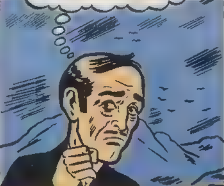

U VOERDE IN DE PISTE UW NUMMER OP EN WAS ZICH NIET BEWUST VAN HET DREIGENDE GEVAAR...
ZIE JE WEL?! **GEEN WAYNE!**


EN .. VOLGENS MIJ HAD BOB WAYNE EEN UITNODIGING VOOR DIT CIRCUS... MAAR HIJ ZAT NIET OP ZIJN PLAATS! HOE VERKLAAR JE DAT BATMAN?
WEL...EH ..MISSCHIEN ZAT HIJ ERGENS ANDERS?

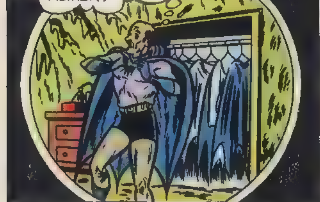

TOEN KWAM IK AANRIJDEN...
DAAR GAAT BOB WAYNE TOEVALLIG... MET ZIJN BUTLER!
MAAR ..HOE... ..IK DACHT... WAT DOM!


TOEN U THUISKWAM, VERTELDE IK MIJN LIST...
NA HET BEZOEK VAN DIE JOURNALISTE, BEN IK MET DEZE POP DOOR DE STAD GAAN RIJDEN, IN DE HOOP DAT ZE ONS ERGENS ZOU ZIEN!
ALFRED, JE BENT GEWELDIG! WE ZOUDEN HET NIET MEER ZONDER JE KUNNEN STELLEN!


MAAR NA JAREN WERD MIJN ANGST BEWAARHEID... OP EEN KEER, VLAK NADAT ROBIN EN U WEG WAREN, ZAG IK BIJ DE INGANG VAN DE BATGROT EEN MAN...
NOYES, DAAR IS-IE WEER! DUS NA AL DIE JAREN HEEFT HIJ TOCH HET GEHEIM ONTDEKT... EN DAT ALLEMAAL DOOR MIJN FOUT!


IK VOELDE ME SCHULDIG...
IK HEB BATMAN VERRADEN! HIJ WEET NU WIE BATMAN IS! ALLES IS VERLOREN
EN DAAROM SCHRIJF IK DIT NU ...VAARWEL, BATMAN EN ROBIN!


MAAR NET ALS DE BRIEF AF IS...
HM... STEL JE VOOR DAT DIE KEREL VANNACHT TERUGKOMT NAAR DE BATGROT! IK MOET REDDEN WAT ER NOG TE REDDEN VALT!


ALFRED HAASTTE ZICH NAAR DE BATGROT...
ALS IK DIE VENT NOU WIJS KAN MAKEN DAT IK BATMAN BEN...EN DAARNA VERDWIJN IK OM NOOIT MEER TERUG TE KOMEN!


OP DAT MOMENT KOMT DE MAN DE BATGROT BINNENSTAPPEN...
NOYES! SCHURK... GOED JIJ HEBT GEWONNEN! IK, BOB WAYNES BUTLER, BEN BATMAN!
HA! HA! HA! DAT LIJKT ME STERK!


EN MET EEN VLUGGE BEWEGING...
MAAR... MENEER BOB?!? DUS U BENT NOYES!
TOEN JE PAS BIJ MIJ WAS, WILDE IK JE BETROUWBAARHEID TOETSEN... IK SPEELDE VOOR NOYES... MAAR AL GAUW WIST IK WAT IK AAN JE HAD!


MAAR WAAROM HEEFT U 'T NOOIT VERTELD?
IK SCHAAMDE ME, JE ZO OP DE PROEF GESTELD TE HEBBEN... IK WILDE EIGENLIJK NIET DAT JE 'T OOIT TE WETEN ZOU KOMEN...


BIJ EEN VAN ONZE LAATSTE ZAKEN, HEB IK DE "NOYES"-VERMOMMING WEER 'NS AANGEDAAN, EN JUIST TOEN ZAG JIJ ME BIJ DE BATGROT...
EN VANAVOND HAD DIE VERMOMMING SUCCES!!!

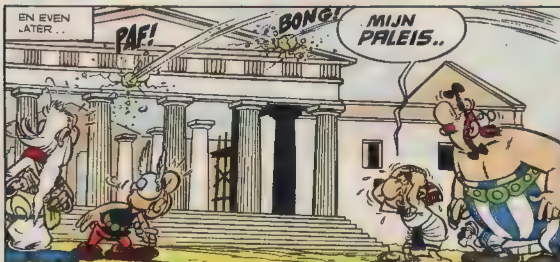

LATER
IK BEN BLIJ DAT IK WEER BUTLER KAN ZIJN EN NIET LANGER BATMAN HOEF TE SPELEN!
EN NIET ZOMAAR EEN BUTLER! JIJ BENT DE BRILJANTSTE BATMAN-BUTLER DIE IK OOIT GEKEND HEB!
EINDE



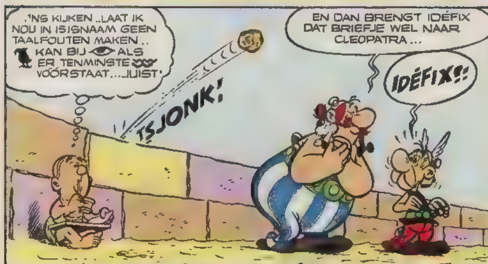
door R. GOSCINNY en A. UDERZO

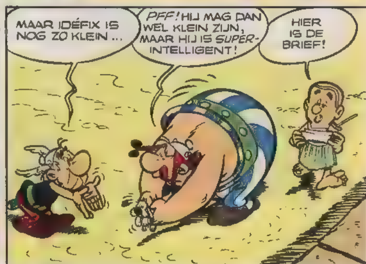
Asterix

In het tot een verstevigd fort omgevormde bouwterrein wachten onze vrienden de hernieuwde aanval van Caesars soldaten af. De vijand komt met grof geschut op de proppen en..









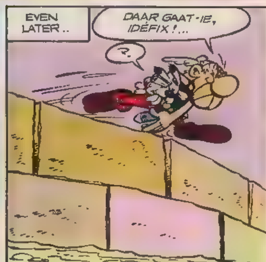






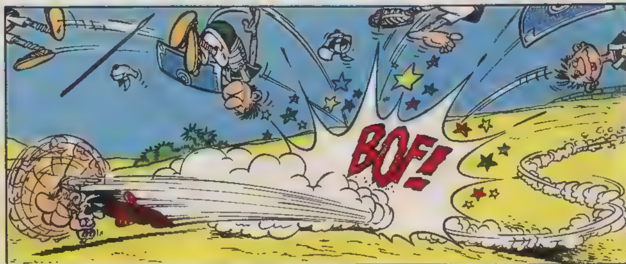


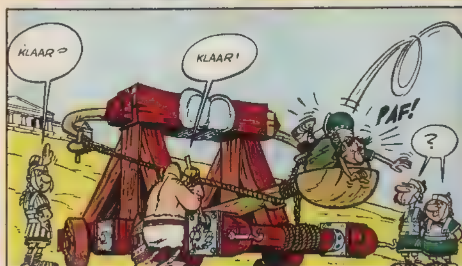


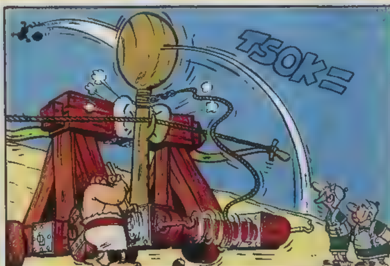


EN CLEOPATRA

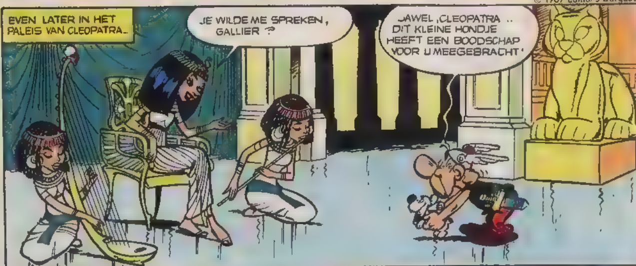


















WORDT VERVOLGD

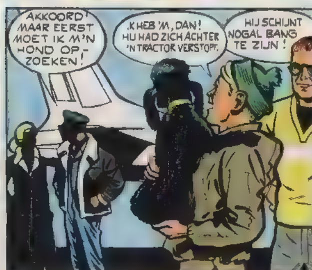


DE 3 KOSMONAUTEN

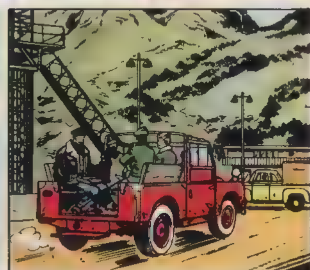
Dan Cooper heeft bij z'n aankomst vernomen dat hij de eerste kosmonaut in dienst van Europa zal worden! Hij begroet zijn collega's...

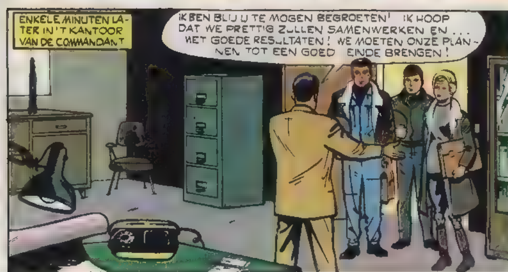


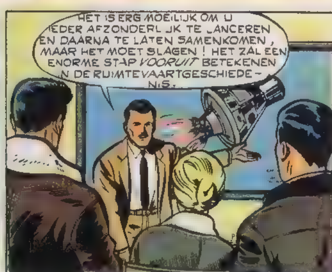












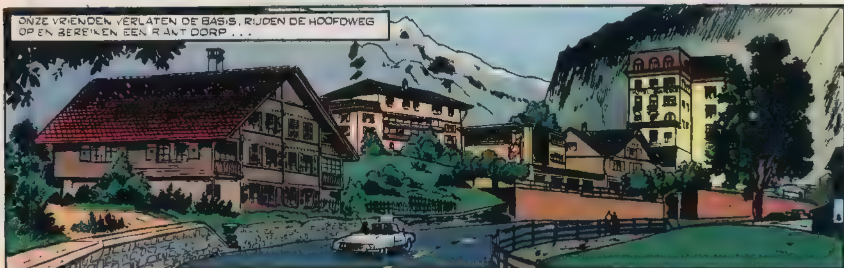






en avontuur van DAN COOPER







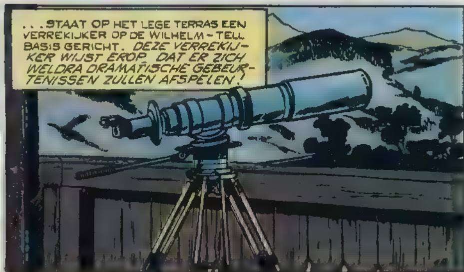


1967 Editions Lombard









WORDT VERVOLGD



Hij was een kelharde, niet kapot te krijgen kerel. Zijn meerderen voorspelden hem een grote toekomst. Zijn carrière werd echter bedreigd door zijn redeloze, dodelijke haat tegen Roodhuiden. Ze noemden hem

DE INDIANENVRETER

door TIM MARAN
illustratie: HANS KRESSE

Op het moment dat vizierkeep, korrel en doel één rechte dodelijke lijn vormden, scheen de Indiaan het te voelen. Hij draaide zich langzaam om, kwam overeind en liet de armen langs het lichaam zakken. Hij had niet naar zijn boog gegrepen. 'Hij geeft zich zonder meer over,' dacht sergeant Lloyd McPherson verachtelijk. 'Nu moet ik hem levend terugbrengen.' Hij verliet de dekking en liep op hem toe. 'Ungh,' zei de roodhuid, 'je hebt me dus gevonden. Laten we praten.'

'Ik praat niet tegen rode stinkdieren,' zei de sergeant. 'Draai je om en doe je handen op de rug.' De stalen handboeien klikten. 'Loop voor mij uit, Chi'migòh,' gelastte de sergeant. Zijn paard stond in de woudrand. Hij klom in het zadel en begon, de geboeide Indiaan lopend voor zich uit, aan de lange, lange weg terug.

Ze noemden hem de Indianenvreter. Niemand wist waarom hij zo onverzoenlijk was jegens de roodhuiden. Had men het hem zelf gevraagd, dan zou hij waarschijnlijk het antwoord ook niet geweten hebben. Misschien was het in hem overgebleven van zijn voorvaderen, uit de tijd nog toen die op leven en dood hun eerste nederzettingen moesten verdedigen tegen Indiaanse overvallen. Het was daarom zo jammer, omdat sergeant Lloyd McPherson verder behoorde tot de allerbesten van het korps der *Royal Canadian Mounted Police*, de roemruchte bereden politie die belast is met de gezagshandhaving in het barre woeste noorden van Canada. Het kwam dan ook zo ver, dat op het hoofdkwartier in Ottawa de korpschef, generaal Flint, inzage nam van zijn papieren en zei: ,,Daar steekt een officier in. Stuur hem naar Teng'gharee.'

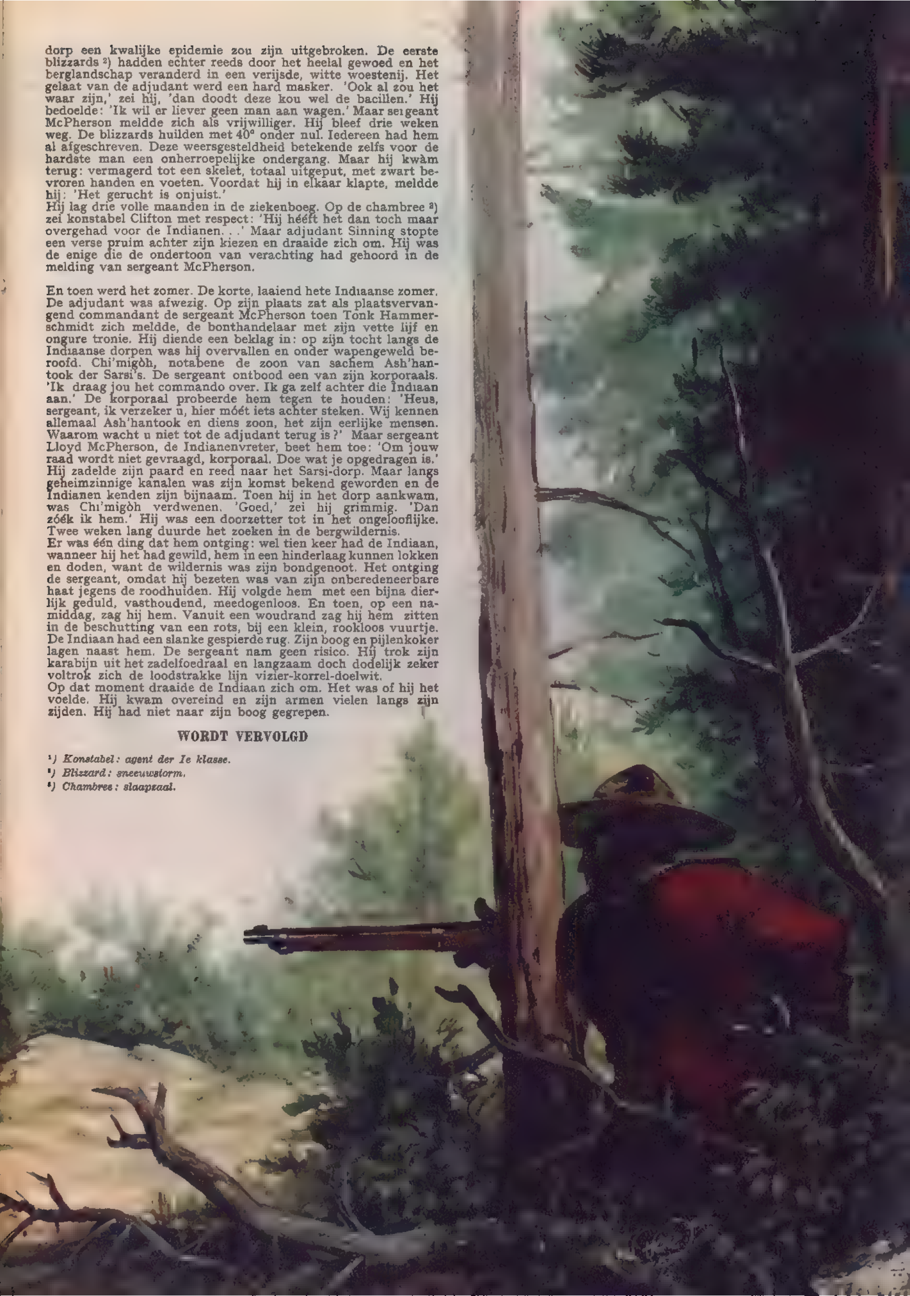
Teng'gharee was in het korps een onderscheiding en een krachtproef. Een onderscheiding omdat alleen de allerbesten erheen werden gestuurd; een krachtproef omdat een man er alleen twee dingen kon doen: volkomen mislukken òf met kop en schouders boven het gemiddelde kaliber uitsteken. De post lag zeer eenzaam en afgelegen in het uiterste noorden, in de onherbergzame uitlopers van de Rockies, tussen de woestschuimende Mackenzie-rivier en de grens van Alaska. Nergens was de wildernis oneindiger en woester, nergens waren de afstanden en ontberingen groter, nergens ook was een man meer op zichzelf en zijn capaciteiten aangewezen. Commandant van de post was de oude adjudant Sinning, een persoonlijke vriend en raadsman van de generaal. Het rapport dat hij over een ondergeschikte uitbracht, was beslissend voor diens toekomst.

Deze adjudant kreeg dus de sergeant McPherson bij zich op zijn post en hij fronste, want hij kende diens bijnaam van Indianenvreter. Maar hij stak de sergeant zijn hand toe en zei: 'Welkom bij ons! Probeert u zich zo gauw mogelijk in te werken, want wij hebben elke man hard nodig. Ik zou zeggen: gaat u voorlopig met konstabel [1]) Clifton mee op diens patrouilles, dan leert u het gebied en de Indiaanse nederzettingen kennen.'

Deze konstabel Clifton zei na enkele dagen al: 'In vredesnaam, sergeant, de Indianen zijn geen beesten. Het zijn doodgewone mensen, net zoals u en ik, alleen maar met een andere huidkleur en andere gewoonten. Wat doet u toch ròt tegen ze?'

'Bemoei je met je eigen zaken, konstabel,' zei sergeant McPherson kortaf. 'Je hoeft mij niets te vertellen.' De konstabel haalde de schouders op, maar tegen zijn makkers op de post zei hij: 'Alsjeblieft, nou begrijp ik waarom ze 'm de Indianenvreter noemen.'

Reeds zijn eerste winter op post Teng'gharee (de gruwelijke, moordende winter van Noord-Canada) wist sergeant Lloyd McPherson zich wederom te onderscheiden. Er was een gerucht opgevangen dat er in een afgelegen Indiaans



dorp een kwalijke epidemie zou zijn uitgebroken. De eerste blizzards [2]) hadden echter reeds door het heelal gewoed en het berglandschap veranderd in een verijsde, witte woestenij. Het gelaat van de adjudant werd een hard masker. 'Ook al zou het waar zijn,' zei hij, 'dan doodt deze kou wel de bacillen.' Hij bedoelde: 'Ik wil er liever geen man aan wagen.' Maar sergeant McPherson meldde zich als vrijwilliger. Hij bleef drie weken weg. De blizzards huilden met 40° onder nul. Iedereen had hem al afgeschreven. Deze weersgesteldheid betekende zelfs voor de hardste man een onherroepelijke ondergang. Maar hij kwàm terug: vermagerd tot een skelet, totaal uitgeput, met zwart bevroren handen en voeten. Voordat hij in elkaar klapte, meldde hij: 'Het gerucht is onjuist.'
Hij lag drie volle maanden in de ziekenboeg. Op de chambree [3]) zei konstabel Clifton met respect: 'Hij hééft het dan toch maar overgehad voor de Indianen. . .' Maar adjudant Sinning stopte een verse pruim achter zijn kiezen en draaide zich om. Hij was de enige die de ondertoon van verachting had gehoord in de melding van sergeant McPherson.

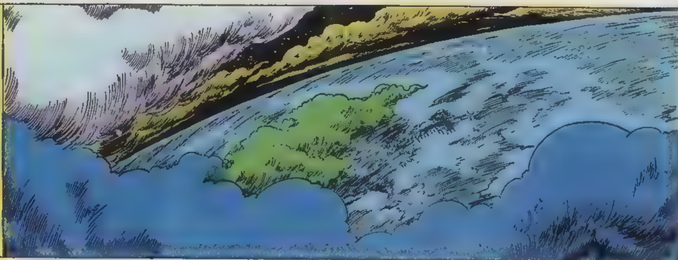
En toen werd het zomer. De korte, laaiend hete Indiaanse zomer. De adjudant was afwezig. Op zijn plaats zat als plaatsvervangend commandant de sergeant McPherson toen Tonk Hammerschmidt zich meldde, de bonthandelaar met zijn vette lijf en ongure tronie. Hij diende een beklag in: op zijn tocht langs de Indiaanse dorpen was hij overvallen en onder wapengeweld beroofd. Chi'migòh, notabene de zoon van sachem Ash'hantook der Sarsi's. De sergeant ontbood een van zijn korporaals. 'Ik draag jou het commando over. Ik ga zelf achter die Indiaan aan.' De korporaal probeerde hem tegen te houden: 'Heus, sergeant, ik verzeker u, hier móét iets achter steken. Wij kennen allemaal Ash'hantook en diens zoon, het zijn eerlijke mensen. Waarom wacht u niet tot de adjudant terug is?' Maar sergeant Lloyd McPherson, de Indianenvreter, beet hem toe: 'Om jouw raad wordt niet gevraagd, korporaal. Doe wat je opgedragen is.' Hij zadelde zijn paard en reed naar het Sarsi-dorp. Maar langs geheimzinnige kanalen was zijn komst bekend geworden en de Indianen kenden zijn bijnaam. Toen hij in het dorp aankwam, was Chi'migòh verdwenen. 'Goed,' zei hij grimmig. 'Dan zóék ik hem.' Hij was een doorzetter tot in het ongelooflijke. Twee weken lang duurde het zoeken in de bergwildernis.
Er was één ding dat hem ontging: wel tien keer had de Indiaan, wanneer hij het had gewild, hem in een hinderlaag kunnen lokken en doden, want de wildernis was zijn bondgenoot. Het ontging de sergeant, omdat hij bezeten was van zijn onberedeneerbare haat jegens de roodhuiden. Hij volgde hem met een bijna dierlijk geduld, vasthoudend, meedogenloos. En toen, op een namiddag, zag hij hem. Vanuit een woudrand zag hij hem zitten in de beschutting van een rots, bij een klein, rookloos vuurtje. De Indiaan had een slanke gespierde rug. Zijn boog en pijlenkoker lagen naast hem. De sergeant nam geen risico. Hij trok zijn karabijn uit het zadelfoedraal en langzaam doch dodelijk zeker voltrok zich de loodstrakke lijn vizier-korrel-doelwit.
Op dat moment draaide de Indiaan zich om. Het was of hij het voelde. Hij kwam overeind en zijn armen vielen langs zijn zijden. Hij had niet naar zijn boog gegrepen.

WORDT VERVOLGD

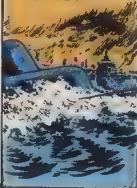
[1]) Konstabel: agent der 1e klasse.
[2]) Blizzard: sneeuwstorm.
[3]) Chambree: slaapzaal.

FLASH GORDON IN EEN

VENUS... PLANEET VAN DAMPEN EN OCEANEN, VAN ONDERGRONDSE RIVIEREN EN ONDERZEESE VULKANEN... PLANEET OOK VAN ONTDEKKING EN WETENSCHAP, VAN SPANNING EN AVONTUUR...



EEN ATOOMONDERZEEËR DUIKT OP IN DE HAVEN VAN DE HOOFDSTAD, VENUSJIMA...













AVONTUUR OP VENUS

DOOR MACRABOY

















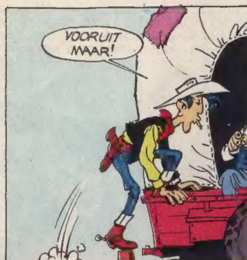
WORDT VERVOLGD

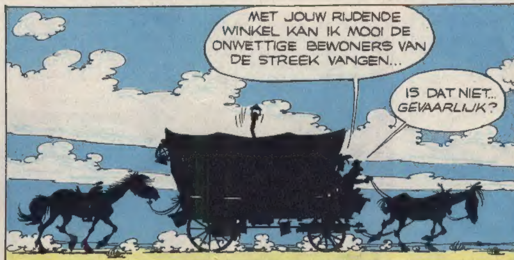


LUCKY LUKE

DE TREK

Washington vraagt Lucky Luke Oklahoma van alle ongewenste vreemdelingen te zuiveren, om bij de openstelling van het gebied alle gegadigden gelijke kansen te geven. Met een whiskywagen als lokaas kwijt Luke zich voortreffelijk van zijn taak...









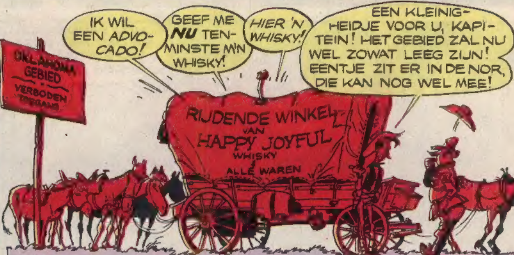












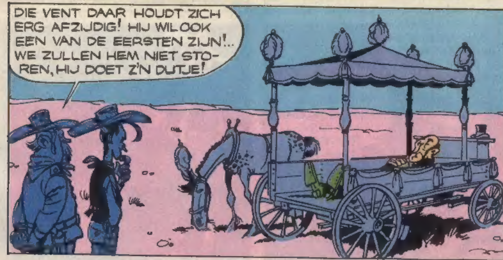
NAAR OKLAHOMA













LUCKY LUKE

DE TREK NAAR OKLAHOMA

























WORDT VERVOLGD